

RENOVACIÓ

Setmanari Nacionalista Republicà

Any III.—TARRAGONA, 30 Maig de 1915.—Núm. 97.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Méndez Núñez, 6, baixos

Els treballs se publiquen baix la
responsabilitat de llurs autors.
No's retornen els originals.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Trimestre 1'50 ptes.
Anuncis, a preus convencionals.

D'INTERÉS LOCAL

L'augment del preu del gas

Heus aquí un assumpte de grossa i capdal importància per a tot Tarragona, puix que amb l'augment del preu del gas, anunciat amb anticipació, ne surtirà tothom perjudicat, i, malgrat això, la premsa tarragonina en general, dolorós es el confesar-ho, no s'en ha ocupat, com devia, empenent una forta campanya per a que no surés amb tota sa integritat la pretensió de la companyia explotadora d'aquest negoci.

Hem dit negoci, i ja'en parlarem mes avall. Es menester primer ocupar-se de la premsa que, salvant-ne una petita part, no s'ha fet eco d'aquest interessant problema. I aquesta afirmació caigui amb major grau demunt de la diària, qu'es la cridada a fer-ho mes extensament que no la setmanal. Sabut es de tothom que mai, en cap assumpte, la premsa diària ha emès son parer en lo que puga beneficiar o perjudicar a Tarragona, i al sustreure-s de fer-ho deu ésser, millor dit es, per a no ferir susceptibilitats de certs individus, i si alguna vegada succeeix lo contrari, té ja la informació o noticia quelcom de oficiosa.

Concretant. *La Cruz* i el *Diario* han fet amb això del gas, lo mateix que amb els altres assumptes de *cajón*. Publicació del anunci oficial de l'augment de preu, i res mes del seu compte. I ara, quan ja's finia el mes i per tant pròxim a aplicar l'augment, el *Diario* del passat dijous, surt amb una *Interviu interesante* sobre aquest problema, en la que tracten de justificar, per part de la companyia, l'augment de preu. Solsament al llegir-ho, ja's veu que's tracta d'una noticia oficiosa donada directament per persona ben interessada del «Gasómetro Tarraconense» o per algun altre el'element director. Proves ne son, el no citar el nom de la persona entrevistada, cosa que no's fa mai, i además les llàgrimes de cocodrill del Gasómetro fent protestes de pèbresa. Adhuc tenim de fer notar que un dels principals inspiradors del *Diario de Tarragona* es canceller de la Canadiense, mitjansant un sou un xic regular, constituint això una altra prova per lo que diem avans.

El «Gasómetro Tarraconense S. A.» encara que no de nom, de fet es de l'altra S. A. Riegos y Fuerdel Ebro», qual potència de tots és ben coneguda. Doncs bé, per què retreure, com a el'element de forsa justificatiu de l'augment, el que l'Ajuntament de Tarragona degui una certa quantitat a la Companyia, import del *fluído suministrado a la ciudad en fecha ya muy lejana?* I diem com a el'element justificatiu, porque mes avall diu lo següent:

«Que el Ayuntamiento satisfaga su deuda, si no inmediatamente, en condiciones razonables, y tenga la seguridad absoluta de que la Compañia estará dispuesta a renunciar el aumento de precios, compensando la pérdida que experimenta con las cantidades que perciba del Ayuntamiento. No creo que pueda pedirse más.»

Si la mala administració de nostres avant-passats deixaren en descobert a l'Ajuntament, quina culpa ne tenim, ara, nosaltres? Sembla talment que s'augmenta el preu del gas, perquè's deu una quantitat, que no deu influir per a res a la Canadiense, puix que sens dubte, quan comprà la majoria de les ac-

cions del Gasómetro tenia coneixement del deute i per tant devia ja comptar amb ell. No'es doncs, aro, el moment mes oportú per a volguer-lo restituir i al pretende fer-ho, o insinuar-ho solsament, es un mal concell donat per aquests bons senyors, qual interès de *todo por y para Tarragona* fou ben remarcable quan no tingueren cap escrúpol en vendre llurs accions entregant el negoci a la Canadiense.

El «Gasómetro Tarraconense» fou la única fàbrica de gas de Catalunya que passà a la Canadiense al apropiar-se aquesta de les d'electricitat. Vegin aquests senyors accionistes el producte del seu mal pas: Tarragona sencera ho paga. Dit està, que no's poden demanar responsabilitats, porque cada hù es dueny del seu diner; però si's pot criticar, puix que la copdicia els hi nuvolà la vista, no deixant-los-hi veure que ara precisament els hi venia la època de repartir-se mes grossos dividendos, per estar ja el públic aburrit de la electricitat i gastar mes gas que no avans, i sinó vegis la prova a Valls, Reus, etzètera, etzètera. Tarragona pot restar-ne agrada a n'aquests senyors accionistes!

I are aném al negoci que ho es de debó.

L'augment serà transitori, declara la Companyia. Està bé; aixís deu tenir d'ésser, puix que'ls que creiem estar un xic al corrent d'això, reconeixem, com no podem per menys de fer-ho, que'l carbó i'l preu de transport han sofert augmentos molt considerables i el gas costa mes, i per tant s'hi guanya molt menys donant-lo al mateix preu d'avans i d'aquí, doncs, l'augment de preu de venda. Emprò, i avans de l'actual conflicte que ha motivat aquesta anormalitat, quan el carbó els hi costava solsament a unes 40 pessetes tonelada, preu reduidíssim i per tant el gas costava a molt baix preu, per què'l «Gasómetro» no establí aleshores una rebaixa *transitoria* també com ara ho fa amb l'augment? Ara el públic tarragoní no hi diria res i estaria conforme amb l'augment, a ben segú, puix que avans hauria tingut ja la recompensa necessaria.

No's pot, doncs, admetre aital augment del cinquanta per cent per constituir una explotació de debó, i'l públic *pagano* no deu conformar-s'hi de cap manera. Es hora de fer notar a n'aquesta gent que han abusat ja massa del públic tarragoní en preu, qualitat i serveis.

Que la Canadiense argumentarà el que are els hi costa el carbó a 80 pessetes, o sigui el doble de avans? Estarà bé, emprò no'ns dirà pas el negoci que hi fa are, comparat amb el que hi feia avans, que era dels mes grossos que's fan avui dia. A San Sebastián el servei de alumbrat està municipalitzat, donant-los-hi uns bons beneficis, i els hi costa el gas a raó de 0'07 pessetes el metre cúbic. A Reus, finces are, la fàbrica del gas, segons ens ha indicat persona que'ns mereix molt de crèdit, els hi resultava de cost a 0'09 el metre cúbic. Doncs be, admetent aquests datos, i hem de creure que'l «Gasómetro» no fora mes tonto que'ls altres i per tant li deuria vindre a resultar el gas a igual cost que aquelles fàbriques—comptant amb una bona administració—vegin si are costant-los-hi el doble de cost, si pot o nó donar el gas al mateix preu d'avans, quedant-

los-hi encare un benefici de quasi un quaranta per cent, això comptant-ho gras.

El «Gas Reusense»,—ens manifestà un individu del Consell d'Administració—no l'augmentarà pas el preu del gas porque encare segueix guanyant-hi molt amb el de venda. I si no vegis amb la liquidació de l'any passat en que's repartiren un dividendo del 10 per cent de benefici, deixant además pessetes 45.000 per amortisació de material. Que'l «Gasómetro» no pot dir lo mateix, ja sigui per la dolenta instalació de tota la seva fàbrica i del material llur, o pel fluid que perd, quina culpa ne té are Tarragona porque se li augmenti el 50 per cent del preu antic?

Es que'l carbó solsament s'ha augmentat per a Tarragona o pel «Gasómetro»? Doncs cap mes fàbrica de gas ha augmentat el preu sino el «Gasómetro Tarraconense». Pot tolerar-se això?

L'Ajuntament i el poble tenen la paraula.

♦ ♦ ♦

De la guerra europea

Itàlia, belligerant

Als crits de «¡Alla guerra!» i «¡Viva l'Italia!» la patria de Garibaldi s'ha somat amb el mes gran entusiasme i patriotisme per part del poble, als actors d'aquesta tragedia que des de fa deu mesos fa estremir a tot el mon.

Diu un dels adagis italians que «piano piano si va lontano», i posant en pràctica aquest refrà, per fi l'Italia s'ha decidit. I, al fer-ho, ha demostrat que ha estat molt reflexiva i que ha posat tot el seny en lo que anava a realitzar.

El rompiment que ha fet amb la Triple Aliança posant-se al costat de la Triple Intel·ligencia, li ha valgut a Italia molts anatemes dels qui diuen que la terra per excelencia mare de l'Art modern, s'ha portat com lo que realment és, «traidora fulminant», fins al punt de ésser capaç de engegar una punyalada «traper» amb premeditació i alevosia. I els qui tal cosa afirmen, els qui no coneixen l'alcanç internacional de la gesta que acaba de donar l'Italia, no volen acceptar que, de haver anat a la guerra amb ses antigues aliades Alemanya i Austria, hauria sigut ni mes ni menys que l'Italia «traidora» qu'ells veuen en la Italia que no ha fet mes que col·locar-se en el lloc que devia.

Amb la intervenció de la Italia, avui son dotze les nacions que estan en lluita ferotge. Temps endarrera, quan l'actitut de la nova nació belligerant no estava prou definida, pró que deixava ja entreveure que tard o aviat se barrejaria en el conflicte, se deia que la seva intervenció podria ajudar en gran manera a una mes ràpida pau. Si aixís ha de ésser, beneida siga la hora en que tot el poble italià, amb un entusiasme com poques vegades vist, ha exigit la guerra contra la seva eterna enemiga l'Austria.

El poble italià ha estat unànim al clamar per la guerra, i des de l'un cap a l'altre de la península italiana, la veu del gran D'Annunzio, convertida en una magnífica oració patriòtica, ha entrat en el cor de tots els italians i, com un sol home, han respost decidits i disciplinats, amb les vibrants paraules: «¡Alla guerra! ¡Alla guerra!»...

Saludem coralment als nostres germans de raça i no serem pas nosaltres els darrers en manifestar el nostre desig de que el llorer pugui coronar tots els seus actes.

* * *

Encara el «Lusitania»

Els alemanys, al saber la terrible catàstrofe del «Lusitania» no varen pas amagar la seva mes grossa satisfacció per tal heroicitat. La pèrdua de tantes vides innocents no va preocupar-los pas, al contrari, van exterioritzar la seva alegria gràficament, i una de les proves n'és un paragraf d'un article que la *Gaceta de Colonia* publicava i que varem reproduir en un dels darrers números. Però la diplomàcia alemanya, sens dubte al veure la indignació que la seva passivitat davant el fet «abominable» del «Lusitania» va produir a tot el món, ara ha fet públiques les següents ratlles:

«El govern imperial sent sincerament la pèrdua de vides humanes ocasionada per l'enfonzament del «Lusitania»...

Quina serà la veritable part d'aquesta paradoxa ben ostensible?

Coses de la guerra! han dit els alemanys referint-se a la destrucció de la pobra Bèlgica i a l'enfonzament del «Lusitania». Coses de la guerra! han replicat els qui han aplaudit la intervenció de Itàlia contra l'Àustria somnadora mestressa de l'Adriàtic.

La pols...

Tarragona, capital

La esplèndida instal·lació d'una luxosa botiga de calçat, la del nostre particular amic Montagut, a la Rambla, acaba de donar un sagell de bon gust a Tarragona. No es aquest el primer establiment que comença la sèrie que'n podriem dir de *gust*, puix que d'un temps ençà, els industrials sembla que es van donant compte de la importància que té per a cridar i conservar la clientela el cuidar d'una manera predilecta de la presentació de l'establiment. Certament que passejant per nostres carrers se poden admirar uns establiments de cafès públics que guarden perfecta harmonia amb l'importància de Tarragona; que una sèrie de botigues maques entre les que s'hi compten «Las Baleares», el colmado Miret, casa la Carme, casa Malé, els colmadors Cardona i Bas, les farmàcies Central i Sanromá, casa Güell, casa Mallol, casa Brell, les confiteries Recasens i Riola, els bars «La Bateria» i «Versalles» i tants i tants altres quina llista fora en extrem llarga, donen a nostres vies el *marçamo* de capital; que l'afició als rètols artístics de gran tamany com els dels Hotels del Centro, Internacional, Europa i París, i de varis sastres, dentistes, etc., etc., tots ells endosats a les balconades, marquen el progrés de nostra indústria, que no vol restar enrera en la marxa triomfal i vertiginosa del món dels negocis, però, amb tot, els nostres carrers no deixen d'èsser carrers d'una població gran, mai d'una capital moderna.

Miren les fatxades de les botigues i no hi veureu un vidre que llueixi, una fusta que brilli, un rètol que es vegi; mireu, així mateix, les fatxades de les cases i totes elles son pardes, indefinides; entreu dintre un establiment i veureu el mosaic brut, cobert de terra, ficseu-vos en l'estanteria i la veureu llagrimosa... I mireu els carrers ¡no! que Tarragona no'n té de carrers; Tarragona sols té carreteres!

La POLS; heus aquí perquè Tarragona no té carrers; perquè les botigues no llueixen; perquè les cases son pardes; perquè els mosaics no's veuen. Ja poden els modestos industrials fer esforços i quantiosos dispendis per a establir i reformar llurs establiments; ja poden els propietaris edificar cases amb un sobre-preu pasmós per fer-les artístiques; ja poden tindre nostres vies focos elèctrics, i quioscos per a la venda de periòdics, i tenir orinadors artístics, i posseir àceres amples i uniformades, i ostentar els establiments rètols artístics i rètols lluminosos, tota aquesta gama de detalls que acosten nostres carrers als *boulevards* parisins; ja poden transitar per nostres amples vies damiseles hermoses i ellegantment habillades i relliscar automòvils a dojo i cotxes de luxe, que Tarragona no serà, per ara, Tarragona capital; a lo més serà Tarragona ciutat, encara millor li escau el mot de Tarragona poble gran.

No importa que nostre Ajuntament crei el mag-

nífic i modern còs d'Urbanos i toqui la música a la Rambla; que Tarragona no pot capitaleixar, que Tarragona no brilla; la pols l'ha coberta... la pols l'ofega...

La solució? Relativament n'hi ha. Aigua, aigua i aigua. L'Ajuntament té medis suficients per a fer-ho. Lo que hi ha és que l'Ajuntament no s'ha donat ben bé compte de l'importància que té per a Tarragona l'abolició de la pols.

¿Quina es la capital que no ha dedicat a la pavimentació els mes grans esforços i'ls mes grossos sacrificis...? I en canvi, Tarragona, proporcionalment dedica an aquest capítol un presupost irrisori.

El problema, mentres se capta i's troba una solució, està en regar continuament totes les vies de la població i, sobre tot, les arteries principals. El carrer de la Unió es un verdader oprobí.

Se'ns dirà que ja's rega, més ara que uns anys avans, però no n'hi ha prou ni molt menys.

Es que no tenim carros per al servei de regar o no tenim aigua o no tenim rès?

Nosaltres creïem que la construcció del dipòsit d'aigua a la plassa del Progrés fora un remei...

Mentres tant, que vagin els modestos industrials fent quantiosos gastos en instal·lacions que no llueixen... lo que deurien.

J. G. P.

MARGINAL

Veneçla

La hermosa ciutat de Itàlia tantes vegades cantada amb belles estrofes per tots els poetes que l'han visitada, ara un gros perill l'amenaça, çò és, la seva probable destrucció pels enemics de tot lo que respira art, pels violadors de la noble Bèlgica, pels bàrbres del segle XX, pels profanadors de la religió que ells mateixos diuen sustentar, pels que amb bales explosives i gasos asfixiants volen civilitzar a la vella Europa...

I és l'esperit de destrucció que ha invadit a n'ls teutons nuvolant-los-hi l'enteniment, la temença de llur derrota i és per xò que no titubeigen en destruir-ho tot, encara que amb cap fi profitós per a la guerra.

Després de lo fet a França i a Bèlgica amb les hermoses obres d'art que han fet malbé, ara solsament els hi mancava demostrar llur ira amb l'Itàlia, destruint-li totes les joies arquitectòniques innumbrables que posseïx i'l seu cor de fèl ens el demostrà ja al següent dia de la declaració de guerra per part d'Itàlia a Àustria, en que ja deixaren caure algunes bombes demunt de la tranquila Venècia.

Indubtablement tot això no te perdó. La revanche ha d'èsser grossa!

PÒL'LUX.

La propera setmana municipal

La notícia de que l'Escola de Funcionaris d'Administració local anava a preparar una Setmana municipal a Barcelona, ha produït un efecte excelent. D'una part, l'estudi que en ella s'hi farà, ha de contribuir a la perfecció dels serveis públics, donant als funcionaris un coneixement profon dels que se analitzin. Per altra, contribuirà a l'enaltiment de l'esperit de classe, i colectiva defensa dels seus interessos, tota vegada que amb motiu de dita setmana tindrà lloc la celebració de la Assamblea del Secretariat català, per a parlar de la reglamentació del seu Còs.

Els temes a tractar serán el Padró municipal i els Pressupostos municipals—dues matèries que en el present instant tanta importància tenen—. El recull de conferències que's donguin i de treballs fets, aplegats en un llibre que s'editarà, ha de constituir veritables monografies dels esmentats serveis.

La fetxa fixada es del 5 al 10 de Juliol pròxim. Als dematins, alguns Professors de l'Escola prepararan, desde'l punt de vista de la respectiva assignatura, els temes de les conferències que a les tardes donaran diverses personalitats. Serà una mena de proemi que, fixant les bases legals, serveixi per a fonamentar sobre ella l'estudi a fer per dits conferenciants, quins noms i punts a desenrotllar son els següents:

Don Pere Corominas: «Orientació econòmica dels petits municipis».

Don Francisco Layret: «Substitució dels Consums».

Don Francisco de A. Bartrina: «Política financiera dels Ajuntaments.—Dels emprèstits de la Caixa Comunal».

Don Josep Puig i Cadafalch: «Orientacions tècniques i econòmiques de l'alumbrat al gran i petit Municipi».

Don Jesús Sanchez Diezma: «Municipalització de serveis».

Cada tarde se verificaran visites als serveis municipals de Barcelona, anant-se a veure els Mercats, Escorxadors, Establiments benèfics i sanitaris, Laboratoris, Escoles, etc.

Se celebrarà una solemne recepció a l'Ajuntament i altres molts obsequis a n'els que vinguin a dita Setmana, que ja's detallaran.

Per les impresions rebudes sembla que serán molts els Secretaris i Funcionaris catalans que acudirán an aquesta mena d'Assamblea municipalista, com s'inscriuran també moltes persones que no essent funcionaris públics, s'interessan vivament per aqueixes matèries.

L'Escola de Funcionaris se promet un éxit sorollós en aqueixa primera festa municipalista, que será seguida per altres, totes elles en prò de l'administració local, bon xic descuidada, malgrat la seva importància.

Notes jardineres

I

Les aus xisclen ufanoses en el parc barceloní quan les plantes humitoses esperen el Sol diví. Volen bolves esponjoses, els ulls no asseguren si son papellones ditxoses o flors dels arbres d'aquí. Una pluja cansonera ha sigut caritativa pels arbres desesperats. La agonía's féu enrera; la sava per tot arriba sos amors, ses ansietats.

II

Les palmeres sobiranes han vestit nova verdó; el seu cor ha tret ufanos, no ha volgut ser més presó. He vist ses pobres germanes sense l'alè redemptó, tristes, xorques, espartanes volguent viure d'il·lusió. Ses arrels revanxinades entre pedres infamants han passat per les febrades de xardors horripil·lants, el despreu en les petjades i en els ulls de mil vianants.

J. COSTA I POMÉS.

Barcelona, Maig de 1915.

Centre Industrial

L'assumpte del gas

El passat dijous tingué efecte en el Centre Industrial una nova reunió de les que vé celebrant tan simpàtica entitat, per a tractar del projectat augment del preu del gas. Ella fou una esplèndida demostració de la simpatia que compta dita entitat per part de tot Tarragona en l'afer que'ns ocupa, puix que tot Tarragona estigué degudament representada en el sosdit acte.

Entre'ls concorrents regnà una verdadera com-penetració de la magnitud de la tasca que s'anava a emprendre i un esclat d'entusiasme surà en el trans-curs de tota la reunió.

Se prengueren acords capitalíssims i de quina força formidable ningú dubta, estant en el conven-ciment de tots el que'ls medis que's proposa usar son d'aquells que no regoneixen, que no poden rego-neixe fracàs.

L'actitut de la Canadenca enfront de Tarragona es calificà, molt feliçment, de intolerable, de tal manera se l'ha prè per camp abonat per a tota clas-se de vexacions i atropells; mes ara sembla que l'han errada, puix que Tarragona's redreça, i amb un ges-fe digne, de virilitat i mesura, adopta una actitut, no de maquesa sinó de defença propia amb les armes invencibles de la raó i de la força.

Allí s'insinuà per part d'algun regidor, el que'l nostre Ajuntament estarà per un tot, així per a llençar l'*jalceuse!* com per a suportar el destí que aguardi al poble.

Arribà al final de la reunió i tots els concorrents no abrigaven mes que un sol criteri i una sola acti-tut. Hi hagué una verdadera comunió de pensar i de sentir.

Ara no'ns cal, a nosaltres, fer protestes d'apoi al Centre Industrial en aquesta campanya. Ens té ara, com sempre, al seu costat, puix que ella es el casal de tot Tarragona i a les hores dels trasbalços a la casa pairal hi acut tothom, els uns a guardar-se i'ls altres a aguardar-la. RENOVACIÓ, que no necessita qui li guardi les espatlles, ni adoptar certes actituts per a no agraviar a quiscuna empresa, hi acudeix, no a guardar-se, sinó a guardar-la.

La preparació (*)

Tinc la convicció que estem als començaments d'un nou període del Catalanisme. Veig venir dies de lluita apassionada i de vibració popular. Aquells qui s'havien cregut que la gran flama del patriotis-me català era per sempre apagada, no trigarán a convence's del seu error. Aquesta guerra que omple el món de sang i de runes, portará com a compensa-ció gloriosa una llibertat major per als homes i per als pobles. I davant la joia feconda dels allibertats, els qui no ho estiguin encara, sentirán un tal neguit pel jou que porten, que ningú podrà ja dominar els seus esforços de lliberació.

Sí, companys, veurem a Catalunya, a no trigar molt, dies de lluita i de vibració popular. I com la lluita s'acosta, ens hem de preparar. Hem d'esmolat les nostres armes, que avui per avui són armes ci-vils i polítiques. Hem de reforçar les nostres trin-xeres, que són aquests casals que sostenen i multi-liquen l'entusiasme i apleguen als lluitadors. Hem de fer més ferm que mai en la nostra consciencia el convenciment de que treballem per una justa i noble causa.

Aquest convenciment hem de cercar-lo en la pa-raula dels més convençuts i dels més abnegats. Hem de cercar-lo també en els llibres on l'ànima de la patria batega i on el fonament racional i real dels nostres drets és explicat.

El nostre entusiasme no ha d'ésser superficial i lleuger. Per'xò en cada casal, en cada fortalesa de la Unió Catalanista, ha d'haver-hi un recó silenciós, però plé de vida i d'esperança, on la fe del nostre jovent s'enforteixi amb els sentiments i les ense-nyances d'un conjunt d'obres literaries, socials i po-lítiques.

Joves catalans d'avui: tots nosaltres hem de veure grans coses damunt l'ample món. Si ens pre-parem, si ens enfortim, si sabem complir els nos-tres alts deures, això que veurem serà l'anunci i la promesa de la gloria de Catalunya. A la feina, doncs, i coratge, jovent de la patria. Alça els ulls enlaire, i guaita com omple el cel una claror nova!

A. ROVIRA I VIRGLI.

(*) El present article fou llegit en la «Festa del llibre» celebrada amb gran èxit i major entusiasme, per la Juventut Catalanista «La Co-ronela», de Barcelona.

El generalíssim Joffre, català

Llegim en el nostre estimat confrare *El Poble Català* les següents ratlles que reproduïm amb molt de gust:

«Honorant la nostra llengua

Tenim una gran nova i a la vegada una gran satisfacció.

L'eminent cronista «Gaziel», aquest brillant es-criptor català quines importants ressenyes de l'ac-tual guerra en un diari barceloní són tan apreciades i interessants obtingué l'especial mercè d'ésser-li concedida una «entrevista» amb el generalíssim Jof-fre; i aquest, amb una afabilitat que l'honra en gran manera, posà únicament per condició que l'en-trevista sigués en català.

Aquesta entrevista se celebra avui; dia 28, i en el camp mateix de batalla, on l'il·lustre generalís-sim té establerta la seva tenda.

Figureu-vos la trascendencia d'aquest acte úni-cament pel sol fet d'acordar-se la condició esmenta-da, que revela un alt esperit patriòtic i a la vegada un gran amor per aquesta Catalunya dels seus amors quina veneració i afecte per aquest exemplar militar ha d'ésser eterna.»

Per a avui, diumenge, a les 5 de la tarda, està anunciat un miting en el Teatre Princi-pal, per a protestar de l'aument del 50 per cent que preté aplicar en el preu del gas la societat «Gasómetro Tarraconense».

En dit acte, la Comissió sotmeterà a la aprobació del poble les conclusions per a con-trarrestar la pretensió de la esmentada Em-presa.

Es de esperar que tot el poble de Tarrag-ona acudirà a l'acte que tan gran transcen-dencia tindrà per als nostres veïns.

Sportives

Molt animats de distingida concorrencia, en la que hi abundaven bellíssimes damiseles, s'han vist els concursos entre parelles mixtes, que, per a dis-putar-se la magnífica copa donada per En Leandre Ripoll, se han celebrat durant les pasades festes de Pasqua en les pistes de Lawn-Tennis del Camp de Sports del Club Gimnàstic.

Tots els partits força animats i valentment dis-putats, resultant-ne guanyadors la parella Josepa Sanromá i Ricard Nogués Virgili, a quins, entre forts aplaudiments, se'ls adjudicà la mentada copa junt amb un objecte d'art. A les moltes felicitacions rebudes poden ajuntar-hi la nostra extensiva a tots els jugadors i al generós donant per son despendi-ment que desitjem siga imitat a millor esplendor de tant simpàtic Sport.

La constitució del Club de Mar pot donarse com a fet.

La setmana passada son president el distinguit sporman En Lluís Granada visità els Clubs de Bar-celona, rebent en tots respectuoses atencions i oferi-ments de les que en restà agraidíssim.

Se està en tractes en una important casa cons-tructora d'embarcacions per a adquirir varis canots i ioles d'últim model.

També sabem de algú particular que fa ges-tions per a adquirir-ne, tot lo que fa preveure que la flota del nou Club serà digna de la importancia de Tarragona i de son port.

Se vol també construir un edifici exprofés, a quin objecte se están estudiant els corresponents plànols.

Entre tant, creix cada dia mes l'entusiasme en-tre els aficionats a tant higiènic sport i son ja en força numero els inscrits.

Molt ens alegrarem se confirmi lo dit, tot espe-rant veure lliscar per nostre mar les esbeltes embar-cacions portant trionfant el gallaret del Club.

Ha quedat constituída a nostra ciutat la Delega-ció del Tir nacional, proposant-se sos organitzadors donar-hi un fort impuls, a quin objecte s'adquirirà un camp de tir per a establir-hi l'academia.

En la cursa de motocicletes celebrada el passat dilluns al Vendrell, en la que's disputaven la Copa Carner, se classificà en segon lloc nostre paísà se-nyor Dalmau, no arribant en primer lloc sols per uns segons de diferencia. Ha sigut molt felicitat per aquet triomf, que fa esperar que en noves lluites podrà demostrar lo molt que hi entèn de corre a caball del motor.

PARTNER.

Visió mediterrània

Des de'l *balcó* que domina
l'onejanta blavò immensa
de la nostra mar llatina
que, dintre meu recomença,
d'una ciutat ennoblida,
la visió clara, pregona,
exuberanta de vida,
tenint per nom *Tarragona...*
Veig la *muralla romana*
donant, de fermesa, exemple,
de nostra Era cristiana,
com del *milinari temple*
a l'entrà al seu chor tant pláu-me
la sentor que amb goig hi envia
a la *tomba del Rei Jaume*
quí, vetllant, espera el dia...
La primitiva *capella*
allà ón feu vida la *Santa*,
quin portal em meravella
i el somni meu ageganta;
el *claustre*, bell, solitari,
que m'ha dit coses tan grates
per completà el meu glosari;
l'*enterrament de les rates*
fet en moments tan feliços
que avui disputa la gloria
dels seus *famosos tapiços*
que amb orgull parla la historia.
El meu amor de cantaire
vèu *martres, prínceps i heroïs*
que s'esfumen; i el dolç aire
recull els cants alegrois
que absort de la reialesa
irradiant de llum divina
s'adorm a l'esplendidesa
d'aquest *balcó* que domina...

SALVADOR BORRUT I SOLER.

Imprempta de Llorens i Gabré. — Fortuny, 4

Panificació

FORNS DE SANT ANTONI

Diariament, pa de primera

• • A domicili i al comptat

Rebolledo, 20, bis : : PORT

Societat de socors mutuels
TARRAGONA I SA PROVINCIA
dels cassos de malaltia, vellesa, invalidesa, viudetat i mort
Inscrita en el Govern Civil i en la Comissió general
de Segurs, segons mana la Llei.

Director facultatiu: **DR. RABADÀ**
Per a més informes dirigir-se al domicili social:
Rambla St. Joan, 75, pral. De 10 a 12 i de 5 a 7

CLÍNICA I CONSULTORI PER A LES MALALTIES DE LA DONA

Vies urinaries, Cirurgia operatoria, parts electroteràpia i anàlisis micro químic d'orina i productes patològics.
Sero-Reacció de Wassermann.— Aplicació del 606.

BAIX LA DIRECCIÓ DEL DR. RABADÀ

*Ex-intern de l'Hospital de la Santa Creu, ex-ajudant de la Policlínica del Dr. Fargas i Metge
de les Cases de Socors de Barcelona*

Consulta de 10 a 12 i de 5 a 7. — Per a obrers, de 7 i mitja a 8 i mitja nit. — Per a'ls pobres, franca
dilluns, dimecres i dissapte de 12 i mitja a 1 i mitja

Rambla de Sant Joan, 75, principal. — TARRAGONA

Podém demostrar
que casa nostra
es la mes barata en tot

GILABERT GERMANS : Unió, 20

Galeria Fotográfica d'Art

PERE PALLEJÀ — Unió, 18

ERE LLORET

CORREDOR REIAL DE COMERÇ

Apodaca, 9

GRANDS NOVITATS en

Sombreros i Gorres

RAMON ALOQUIN

UNIÓ, 20

AL DIA

Perfumeria
Confeccions
Novitats

RAMBLA SANT JOAN, 40

JOAN ESBERT

FARMACÉUTIC

UNIÓ, 22

Joan Ruiz i Porta

PROCURADOR

Vilamitjana, 9, 1.er

Farmacia Central

Laboratori Químic Bacteriológic

Marti Güell

Rambla Sant Carles, 41 : : :
: : : i Sant Fructuós, 5

CANAS

desaparecen en seguida con el Agua-perla LA VICTORIEUSE
para teñir el cabello de *hermoso negro o castaño*. Es la mejor y
más higiénica. No destiñe. Se puede rizar. Una operación dura
varios meses. De venta en Tarragona, a 5 pesetas frasco, en la
Ferreteria de **Matias Mallol**, calle San Agustín, 9 y Augusto,
3.— Pídase prospecto.

IMPREMPTA

**Llorens
i Cabré**

Fortuny, 4

TARRAGONA

C.^a de Seguros Generales de Dusseldorf
Segurs de transports

La New-York, de New-York

Companyia de segurs sobre la vida

L'UNION, de Paris

Companyia de segurs contra incendis

L'Assicuratrice Italiana, de Milán

Companyia de segurs contra accidents

La Continentale, de Mannheim

Segurs de transports

Passeig de Colón, 11 i 12 - Barcelona

SUBDIRECTOR A TARRAGONA:

Maciá Mallol Bosch, carrer de Mar, 1

Gran Fábrica de Calçat

= DE =

RAMÓN CAVALLE

TARRAGONA

TELEFON 120

REAL, 56

MOSTELLE

(RAIMOST)

Suc de raims sense alcohol

The Grape Juice C.^o L.^d

Londres i Tarragona

El Vermouth més
higiènic

Un excelent refresc

El millor aliment en les
malalties i conval-
escencia

Se ven per tot arreu

PAPERERIA I EFECTES D'ESCRITORI

— DE —

JOAN M. PIÑOL

Unió, 1 — TARRAGONA — Telefon 181

Gran assortit en llibres ratllats de totes menes i tamany : Escribantés : Plu-
mes Stilogràfiques : Pesa-cartes : Copiadors, etc : Gran novetat en pitja pa-
pers amb rellotje veritat : Postals de totes menes i albums per a les mateixes.

PREUS SUMAMENT BARATOS

MAGATZEM DE FERRETERIA

FUMISTERIA I QUINCALLA

Eines de totes classes - Objectes per a regalos

Articles per a magatzems de vins i olis

Maciá Mallol Bosch, Carrer de Sant Agustí, 9